578/20

САМОХОТНИК

ч. 32-33
Р. III.
Дня 28. жовтня 1917.

Ціна 50 сот.

З стужі вихрів мчесь в наш край
Вже знову осінь та сумна
З листом зжовклим стелить плай
І сірим небом світ вкрива.
Слотою тужить по весні
І горниш кракканням ворон
Збудить думи в нас сумні,
В знесиллі нас жене полон.
Та ні, та ні, та ні, та ні!
Знесилля нас не полонить,
Ми горем й болем всі стальні
Вже смуткам не дамось й намить.
Ні крик ворон, ні вихрів свист,
Ні сірі хмари, ні слота,
Ні зв'ялий квіт, ні зжовклий лист
Вже смутку в нас не визива.
Ми ясним сміхом проженем
Усе понуре, все сумне —
Як ніч тікає перед днем,
Так сум одчай од нас втече…

Самохотник.

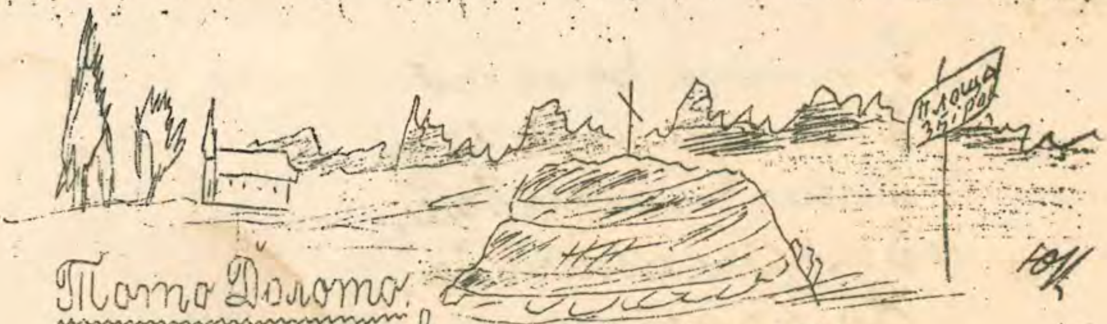

Тото Долото.

10/I

Заклята могила

[Баляда.]

Гень за Пісочною селом,
В Черницю шлях де йде,
Стоїть широке багно,
Багно як світ старе.
А на багні здавен давна
Могила там стоїть.
Нескінчена стоїть вона
І в небо так глядить...
Про те чого могила та
Нескінчена є там,
Давний переказ повіда
Дивнії дива нам:
У давну, давну давнину
[Ніхто не тямить літ!]
Завів був враз страшну війну

Розюшений ввесь світ.
І сила лицарів тоді
Лягало в боротьбах,
Й сипали могили їм
На пам'ять при шляхах.
Тоді там, де багно тото,
Левада ще була,
Покрита вся трави ковром
І в квітах пестрих вся.
Пігмеїв рід де леваду взрів
Й забрав ся там як сїти
Для своїх сипать лицарів
Могилу враз на їм.
Й росла могила у гору
У небаб досягла
Та надійшов під цю гору
Там ній його сила.
Він знай Пігмеїв не любив
Був ворогом все їх
І здавна завжди їх гонив
Й карав, де тільки міг.

Ак тілько взрів могилу ту,
То зараз закричав:
„Лишіть роботу ту грішну,
Щоб Бог вас не карав!"
А як Пімеї його слів
Не слухали, попав
У страшно, страшно лютий гнів
И Пімеїв всїх проклав:
„Хай вся левада у багно
Замінить ся в цю мить,
Щоб вам могилу цю водно
Все сипать й не скінчить!"
І миттю вся левада ця
Змінила ся в багно
И запала ся громада вся
У це багно на дно.
Й що ніч півні лиш піють ще,
Вилазять із багна
Пімеї й сиплють, сиплють все
Могилу — та дарма!
Бо півні лиш запіють раз;

Багно вкриває всїх
Й не зоставля слїду для нас
З роботи тої їх...
У за Пісочною селом,
В Черницю шлях де йде
Стоїть широке багно,
Багно як світ старе.
А на багні з давен давна
Могила там стоїть,
Нескінчена стоїть вона
У в небо так глядить.

Відповідь

п. Чука на лист нашої редакції.

За ласкаві запросини спасибі! По можности відповім на всї питання. Перш усього, не апелюйте будь ласка до моєї музи, бо я з нею давно розвів ся, ще по бали в Жидачеві

як мені одна міщаночка щебетала „пане сотнику — а вас що..." Думаю, як може моя муза бути „сотниковою"? — дав її коньячка і відослав до Китаю студіювати републику.—

Ваші обави, що новому командантови легіонів трудно буде все до купи стягнути, цілком слушні. А то бач тому, бо в нас що 30 людий — то самостійний відділ з командантом залежним тільки від Бога. То правда, що вони всі мають зібратися коло Чорткова але як ви хочете їх відвідати в своїм характері — то по моєму звязати голову тасемкою мало. Беріть на свою лепету 3 залізні [сталеві] обручі і 8 мішків вати, бо инакше то вийде з вас чистий фляк і баста!

Смішна річ! Як титулувати тих панів!? І ви ще питаєте!? Отже в чотири очі то кажіть: „пане полковнику, отамане"; в службі при звідках „пане сотнику," а як ви шукаєте собі плюскви, то кажіть на власне ризико „пане поручник". Ни слово „поручник" є чисто

руське на бансання виводжу. Генеальогію: по-
ручник" „поренчник" а з нього „поруче" поренче.
Дальше поруче це те саме, що „пасіокон" супро-
ти цього поручник є пастух кін, що пасе коне.
Отже найвідповіднійша назва для нього це
„конюха". На це повинні всі згодити ся й її
ставлю цю назву команді до затвердження.

Чи присутність поставців на фронті
збільшить бойову силу армії — дівсім здогадаєте.
Так це 10 то нас 100 мало. А бити ся вони
вміють! Коли вміють ся, свій не свій — то б'ють.
Чорт чорні авантурники! Певно що всі спо-
кійніше ходимо й відпочиваємо. Самі нам
команданти вже добре їх розбили і спити

Які в нас відносини? У нас не має
ніяких відносин. Кожен хоче бути сам
собі командантом [самостійним]. Кожен
є за такою самостійною Вкраїною. Між со-
бою говоримо по стенографічному. Ось вам
приклад: пссс! Це значить страшне здиву-
вання, коли який самохотник одержить відпустку.

щощоо!??! значить зародок бунту, страшна жадоба пімсти, злоба etc. – решта йде на місти.

Хто навчив Вас говорити такі слова як „ідея". У нас ніхто того не розуміє. Правда, я сам пару раз як хтось ревів при спасунку „золів" до гобій щось подібного. Ціле слово виглядало „а де "є"?! Будь ласка поясніть мені чи „ідея" а „а де є"а все одно чи ні? Мені здає ся, що то все фрукт! О! Запал в нас є, страшний запал, але більше до Черниці як до Пісочної.

Другим разом випрошу собі питати про такі річи як організація, реорганізація, дезорганізація... а також хочу знати, чи то Вам "трутів, крови! В нас кождий має аспірації до трону. Навіть офіцирські песики аспірують на сина, жені "курочки... Словом все аспірує... Ніхто не є вдоволений – всі протестують проти всего [але потихоньки] водно. Кін кримінальї пусти голосні протести.

Дійсно, що Вам причуло ся. Ви, видко громечки не чуєте. При дорозі з Черниці до нас не будують ніяких кримінал, ані страшних мурів і напевно ніхто за Вами не кричав „Талер, гоп!" Там не будують, як Ви думаєте „Талер, гопу" — лиш стрілецьку могилу! А причуло ся Вам тому, що майстер при роботі, коли підносить якийсь камінь кричить: „хлопці — гоп!!" Гарантую словом свого гонору, що цілком спокійно можете далі туди спацерувати і ніхто Вас не замкне. Впрочім з-за того муру, то навіть курка вискочить нето Ви. А що він більший не буде, повірте на моє слово! Поставлять ще камінців зо два і баста!

Над передостаннім запитом — мені вискакував мозок з голови. Що не думаю за „вишка"? Ага, Ви певно питаєте про „вишнік"? О!... там біда! Там брате „колок" тьма тьменна... Ет з порядку зівсім здурів питаючи Вам запит: „чи я витримаю вишку"? Що за біс думає?! Не вже Ви хочете шлу вишн-

ку тримати? – Витримати, –11– ім, не знаю все зале-
жить! Моя рада така: Викварте з-обі вже
найстаршийшого, подайте йому проєкт будови
криміналу 999 м під землею з віконцем малень-
ким, щоби й просо не перелітало, кините ред-
акторово а вішіть ся за учительство, нехай роди-
ти ся там, де настала тишкая, обмийте сво-
ю космату бороду, скиньте цвікер, напростай-
теся і ідіть з мною як до Хрима до своєї
трафії – то може все піде гаразд!

Инакше – то беріть Ама в „вілки" ідьте
на „вилку" і з відтам скачіть просто в вод
бо тіше не витримаєте!

Про політику другим разом, бо те-
пер як знаєте віденська буда замкнен.

Скорого авансу
Ваш Нук.-

Мрії та дійсність...

Тото Долото

Переглад.

[„Парубоцькому Братству" присвята.]

Довго, довго нишно тихо
Хлопове життя,
Та не знать нікому лихо —
Вістка ллєсь страшна:
„Авіжетони всім хлопові,
Переглад буде,
Кому скажуть, що здоровий,
Цей в війско піде!"
Хоче в тому управлений
Так кипить в Коші,
І чим день судний йде ближче,
Більш щемить душа.
Всякий, хто здоров, шукає
Що б йому болить,
Щей нараз не дочуває,
Той серцем терпить.
Цей на ухо глухо чує,
В його зір слабий,

Його мучить знов задуха,
Того біль груди.
Тільки справжній, хто калїка
Байдуже сидить,
Земляки мов з перед віка
А усе єдині...
Він прийшов страшного суду,
Де ввесь враг рій,
Відвойовані збувши другу
Де іде мов в бій.
Українське братство з заду
Вже перед веде,
Хай Тезбрат дає раду,
Як собі іде.
От і лікарь вже закликав
Чорного – Гника,
Зміцнив слинку линка:
Книжка – ж ручана!
Та Гнік іще перед ним
Лікарський папір,
Він у винків ніж охоти,

Так короткий зір.
А комісія: „Мій паничу,
Нічо не вадить,
Підеш в вишкіл новобранців
В порядку учить!"
З тусклим усом іде на муку
Нещасний Хома!
Менше в цім в моїй муку!"
Лікарь вповіда:
„Ой, нелегко нам ісковзнеть ся
Хитрий Хома з рук!"
А тут в двері ледви преть ся
Плюскичевий Тук.
„Щож тобі хибує, друже?"
Лікарь вмить пита.
„Як іду в спеку, трію дуже..."
Тук відповіда.
„Що за смілість забирати
Дорогий нам час!"
„Так ви мене ожидати
Прибули всі враз!"

Оглядала два дні пильно
Комісія Ліги
Й хоч ніщо курий обильно
Їй на шир під ніж
Й автохтонів там гинало
Комісії знай
За тих два дні під ніж пало
У-Коше прощай!
Тілько один опівся з всього
Славний той Пейбрайт,
Хоч ввихав ся коло його
Лікарь наче кат,
Вперся: зір слабий у його
Сильно не на жарти,
Що не бачить він нічого,
Нічого крім карти.

Із тютюневої крізи.

Догадав ся.

— Знаєш, ти добрий хлопець!
— Ет, дай спокій, я маю тютюн тілько для себе.

Не повело ся.

У. С. С., що дуже хоче курити, а не має тютюну, звертаєть ся до товаришів:
— Маю знаменитої папериці. Можу служити товаришам.

Коли ніхто не обзиваєть ся, він каже з здивуванням:
— Ов, ніхто не хоче спробувати моїх папериці.

Стрілець і Шруль.

Чи на диво чи на чудо,
Господь його знає,
Стрілець Шруля у ровах гень
В полі зустрічає.
Зараз і питає в Шруля:
[Дивно йому стало!]
„Чого наших повно в полі",
А ваших так мало?"
„Ну, щож в тому є дивно"
Шруль відповідає
„Бой бити ся, молити ся
Єврей краще знає.
То вам крісом на ворога
Треба виступати,

А нам знову молитвою
Вам допомагати.
Коли разом так ворога
В війні переможем —
Тоди з вами добре жити
В мирі разом зможем."
„Правда, правда! — Стрілець [каже —
„Будемо любитись,
Тільки йди лиш в Палестину
Всї за нас молитись."

Сам собою не Руданський

Стрілецька льоґіка.

Стрілець у розгарі суперечки, до другого стрільця: „Коли говориш, то мовчи!

Новинки.

— Ой не ходи Грицю на вечерниці! У місточку Ж. відбула ся вистава славнозвісної штуки під з. „Ой не ходи Грицю на вечерниці". По вечерницях була забава з танцями і з буфетом. І вистава й забава вдали ся як звичайно у нас. На вечерницях був і от. Гриць. Бавив ся до білого ранку, а рано сїв на фякра та погнав що сили до табору. Не диво, бо ж там мав бути „інспіцірунок". Коли пригнав на майдан, стрілецтво стояло вже вправлене а перед ним стояв „той, що прийшов на інспіцірунок". Перші слова, що їх він

привітав ві Гриця, пали були: [як плещуть злоб-
ні язики] „Ой не ходи Грицю на вечерниці.“ —
— Навернення схизматика. Св. Йосафат свійку тепер
неабияку побіду! Ось пастиреві доброму св. Гри-
горію вдало ся привернути на лоно католицизму
заблуджену овечку. Віска пастир тим більше
що ця овечка лагодила ся вже навіть по-
кинути єдинобожія та поклоняти ся Дажь-
богові, Перунові, Велесові, Морені й Ладі та
иншим видумкам злого духа. Задумувала
вже навіть будувати їм храми та ставити
статуї. Пастир добрий осягнув що побіду при-
томні красного пола. Духом божим натхне-
ний сказав він слова св. апостола: „Жена
да прилїпить ся к мужу своєму і будеть
одна плоть і дух один!“ І стало ся так.
Пастир добрий задумав благословенством
своїм увільнити ввесь красний пол від рой
[illegible], а в наверненої овечки замовити ста-
тую св. Йосафата Кунцевича до катедри в Каніловові.

~~~~~ • ~~~~~
~~~~~

— Справлення похибок. Цей, що закляв мошку, проклняв мабуть і отсе число „Самохотника". Бо ось в камінь „Закляттий мошкї" мусять читачі справити оці місця на стр. 5. вірш 5 з дол. має бути: „Й що ніч нім півні піють ще". А в вірші „Перегляд" стор. 13. [„фатальне число"] вірш 2. з дол. має бути: Цей на ухо чує глухо" а в вірш. 7. з дол. „Більш щемить в души".

Самохотника [illegible]

Вже вийшов.

Ціна 40 копійок

на 1918

Незабаром появиться „Червона Калина" збірник У.С.С. вип. I під ред. М. Угрина — Безгрішного. Багато ілюстрований.

Ціна 3 К 99 сот.

замовляти в редактора Кіш У.С.С. Etapp. 445

Редакция: одного — Видавництво: двох.